

Béke

*Ma olyan mintha újra
a föld gazdái lennénk.
Egyenletesen süt a nap.
A kézilabdapálya mentén,
az árokparton két hatalmas
rózsa virul,
még nem tépte le senki.
A levegőbe metszett
ugrásra kész hegyek
párákba takarózva
rásímultak az égre.*

*A postás megkérdezte, hogy vagyok,
a rendőrkapitány s a gépész
elérte, hogy a térre települt
kórhinták, céllövöldék mellől,
hangfalak recés vályujából,
a zene öblögő moslékát lecsapolják.*

*Sakktábla-nyugalommal
fogják egymást az utak, a telkek.
Csak a természetes zajok zsidognak,
csak az evező bogarak, lombok, —
akárha önnön gyönyörére, mégis,
miattunk játszódnék az idő.*

Kudarc

*Tiveletek akartunk csapdát
állíttatni az elmúlásnak.
Bízam, ahányszor visszanezék,
mindig jöttök utánunk,
hogy amíg minket roncsol, szaggat
a lángvágó közöny,
árnyékunkban épek maradtok.*

*Restellkedéstek dugárujaként, de
megőrződnek a nevetséges kincsek:
szerelem, munka, csakazértis küzdés.*

*Most már ha vissza-visszanézek,
mindinkább úgy látom,
nem sikerül a csel.
Fiatal arcotok mögött
a hozzánk kötözõ idõ
zsinórja hevesebben ég.*

Egyszerre fogtok robbanni velünk.

KISS BENEDEK

A költõ veri a dobot

**DAL
DALOM
FÁJDALOM
FAJ DALOM FAJ!**

*A költõ veri a dobot,
elhagyott mezõket jár,
vasazott bakancsa kopog,
veri csak, veri a dobot.
Lobogtat lángveres inget,
esõbe, szélbe kiáll,
pezsgeti ernyedt szíveinket:
ne köpje be a Halál!*

*Föltámad útján a szél,
s mint pezsgõsdugó, lökõdik, évig
durran ágáról a vadgalamb,
s alatta zöld hab:
gyöngyözik, fénylik,
nedvesen susterog a sok levél.*

**DAL
DALOM
FÁJDALOM
FAJ DALOM FAJ!**